Opera propune, publicul... dispune

(Grigore Constantinescu – 28 mai 2007)

Pentru a doua producție din cadrul Studioului experimental de operă și balet „Ludovic Spiess”, Opera Națională a propus două titluri ce puteau fi încadrate și programului Săptămânii Muzicii Contemporane, în curs de derulare. Deci, cu „Logodna” de Nicolae Brânduș și „Lecția” de Șerban Marcu, iată două ținte ochite cu abilitate și cu sprijinul material al Ministerului.

Într-un spațiu neobișnuit – scena Operei – publicul a fost invitat, nu ca interpret, ci ca participant, să urmărească de aproape cele două lucrări în ambianță de... experiment. Ceea ce s-a și întâmplat, lăsându-ne impresia că ne alfăm, toți, în preajma unor încercări aparținând unor autori din perioade diferite. „Logodna” lui Nicolae Brânduș beneficia într-un procent majoritar de înregistrările radio, inclusiv cu vocea lui Forry Etterle care recita versuri din „Strigoii” lui Eminescu. Pe spațiul din fața spectatorilor se derulau proiecții și o pantomimă ce completa imaginile sonore cu mișcări imaginate fantezist și cu forță de coregrafa Adina Cezar. Compusă acum patru decenii, audiată și premiată acum trei decenii, „Logodna” a ajuns în fine, ca experiment, pe un spațiu scenic mult așteptat de autor. Urmărind-o, ne gândeam că operele lui Aurel Stroe sau Anatol Vieru nu au avut însă această soartă, cu sau fără șanse de izbândă.

Fără să remarcăm aici contribuții regizorale semnalate de afiș, mai apoi regizoarea Anca Daniela Mihuț, scenografa Luminița Mustață și-au asumat responsabilitățile reprezentării „Lecției” de Șerban Marcu, într-o versiune live dirijată de Vlad Conta. Locul lui Eminescu a fost luat de Eugen Ionesco, într-o mutație în care numai dramaturgul și-a asumat interesul.

Deci, cu aceste spectacole suntem pe terenul experimentelor de operă și balet. Utile desigur, chiar fără să știm dacă va urma sau nu consacrarea.